

ת"פ 67104/01/20 - מדינת ישראל נגד בנימין נתניהו, שאול אלוביץ', איריס אלוביץ', ארנון מוזס

בתי משפט

בית המשפט המחוזי ירושלים ת"פ 67104-01-20

לפני כבוד השופטים: רבקה פרידמן-פלדמן, משה בר-עם, עודד שחם 06 אפריל 2021
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. בנימין נתניהו
2. שאול אלוביץ'
3. איריס אלוביץ'
4. ארנון מוזס

הנאשמים

החלטה

1. בפנינו שתי בקשות של ההגנה. האחת נוגעת לראיונות שנערכו לעד אילן ישועה (להלן - העד), ולמוצגים שהוצגו לעד במהלכם. השנייה, נוגעת לחומרים שנתפסו מתוך מכשיר הטלפון של העד.

2. תחילה נידרש לנושא הראיונות.

מן החומר שבפנינו עולה, כי לעד אכן נערכו, כטענת ההגנה, מספר ראיונות נרחבים, בהם הוצגו לו חומרי חקירה לא מעטים שלא הוצגו במהלך חקירותיו במשטרה. מן החומר עולה גם כי הוצגו לעד בראיונות שאלות בנושאים עובדתיים שונים. ככל שהדברים אמורים בחומרים שהוצגו, עולה מטענות הצדדים, כי מדובר בחומרי חקירה המצויים בתיק. במצב זה, ככל שמדובר במוצגים שהם קבילים ורלוונטיים להליך, העובדה שהוצגו במהלך הראיונות אינה גורעת מן היכולת להציגם כראייה בהליך זה.

אשר לטענה בדבר חריגה מהותית של הדברים שעלו בראיונות ממסגרת ההודעות שנמסרו בחקירותיו של העד, הרי שבשלב זה, לא נוכל לקבוע כי טענה זו מבוססת על תשתית המצביעה על פגיעה ביכולתם של הנאשמים, או מי מהם להתגונן, העשויה להצדיק מתן ציווי ביחס לתוכן השאלות שיוצגו לעד או ביחס לתוכן תשובותיו. בהקשר זה, יש יסוד לטענת המאשימה, כי כאשר מדובר בתיקים רחבי היקף, בתי המשפט נקטו בהקשר זה גישה גמישה, תוך שהשאלה האם נגרמה פגיעה להגנת הנאשמים, הושארה לא אחת לסיומו של ההליך. אף יש יסוד לטענה, כי נוכח היקפם של תיקים מסוג זה, עשויים לעלות בשלב הראיונות חומרים שלא נדונו בשלב החקירה. מן הפסיקה שהוצגה עולה, כי

במקרים שונים, הדבר לא מנע התייחסות לדברים בשלב העדויות במשפט. דברים אלה מתאימים למקרה הנוכחי, בו מדובר בהליך רחב היקף ומורכב, בו שלב החקירה של העד נמשך על פני מספר רב של חקירות, בהיקף כולל של 1400 עמודים ויותר. למען הסר ספק יובהר, כי אין בכך כדי לגרוע מזכותה של ההגנה לעורר, בהקשרים נקודתיים, טענה כי עניין כזה או אחר העולה בעדותו של העד הוא עניין מהותי, אשר לא עלה בחקירותיו של העד, והעלאתו במשפט עלולה לפגוע פגיעה מהותית בהגנה. מאליו מובן כי איננו מחוויים דעה אודות טענה כאמור, ככל שתעלה.

3. אשר לנושא החומרים שנתפסו מתוך מכשיר הטלפון של העד. הטענה המרכזית של ההגנה היא כי בהקשר זה לא הוצאו צווים כנדרש בדין, ועל כן אין לקבל את החומרים האמורים כראייה. מן החומר שבפנינו עולה, כי בהקשר זה הוצא צו, המתייחס לתיק שנחקר על ידי רשות ניירות ערך, להבדיל מן התיק שבפנינו ("תיק 4000"). גם אם נניח לצורך הדיון, שפער נטען זה מצביע על פגם, אין בכך כדי לבסס את טענות ההגנה. ניתן להתרשם, בשלב זה, כי העד מסר את החומרים בהסכמה ואף ביוזמתו. אין חולק, כי העד לא נחקר בשום שלב באזהרה. ניתן להבין גם, כי העד היה מיוצג. מעדותו בפנינו עלה גם, כי הסכמה זו עומדת בעינה גם עתה. אין תשתית או טענה כי העד חזר בו מן ההסכמה בשלב כלשהו. במצב דברים זה, קשה לאתר בשלב זה פגיעה בפרטיותו של העד, אשר על מנת למנוע את הפגיעה בה, נקבעה הדרישה החוקית המתנה את החיפוש בקיומו של צו.

בנסיבות אלה, אפילו נניח כי היה צורך במתן צו מיוחד לצורך התיק המתברר בפנינו; וכי אי מתן צו כאמור ביחס לעד עשוי להקים בסיס לתורה של פסילה פסיקתית של ראיה, בדומה למה שנקבע בעניין ייששכרוב, אין בשלב זה בסיס לקבוע כי נגרמה פגיעה מהותית בזכות, העשויה להצדיק את פסילת הראייה.

4. התוצאה היא, כי בכפוף לכל האמור לעיל, הבקשות נדחות.

ניתנה היום, כ"ד ניסן תשפ"א, 06 אפריל 2021, במעמד הצדדים.

עודד שחם, שופט

משה בר-עם,
שופט

רבקה פרידמן-פלדמן,
שופטת